

DEN LILLE HERTUG.

Operette i 3 Akter oversat af Ad.Hertz.

Musiken af Ch.Lecocq.

(1879. Kasino.)

Allegro.

I. *ff* *Roger.*

Fine. 1. Vi ved
2. Det-te

Höf - lig - hed In - tet vin - der, vi fik til Lön der - for kun Spot, men et
Kys som vi vil - de tig - ge, det kan vi ta - ge, maa I tro, og det - te

Mid - del man sag - tens fin - der, hvor - ved man blir be - hand - let godt. Stil - le, nu
Kys skjænker vi Jer ik - ke, fik vi ej et, saa taer vi to.

vi - ses in - gen Naa - de, vov in - tet Ord, Stol paa, vi veed en bed - re Maa - de!

Kor.

Him - mel og Jord! Stil - le, nu vi - ses in - gen Naa - de! vov in - tet

Ord! Stol paa, vi veed en bed - re Maa - de! Him - mel og Jord!

D.C.

II. *Allegretto.*

mf *Fine.*

Hertugen.

1. Mens vi sødt om Lykken nu drøm-mer, som vort Gif-termaal grun - de vil, den for-nuf-ti-ge
2. Al den El-skovs-ild Hjærtet rum-mer, er den san - de Magt, som os bandt, snart pas-paa hver en

Ver-den døm-mer, at vi for un - ge er der-til. Det er en Mangel har man ment.
Tvivl for-stum-mer, man vil se, at vi spaa-de sandt; men hvordan? Tys! nu in-tet Ord!

dog før for tid-ligt end for-sent! kun El-skov ska-ber Æg-te-stan - den, den pas-ser
vi faa Ret vist, før man det tror.

just til Li - vets Vaar, man kan gif-te sig med hin-an - den, har til at el - ske man

nok af Aar, man kan gif-te sig med hin - an - den, har til at el - ske man nok af Aar.

Moderato.

III. *pp* Se kun, han er be-drö- vet, den Brud, som var ham kær, har man ham

li- stig rö- vet, det gaar hans Hjärte nær. Han li- sted' sig for- nöj - et i

Bru- de- kam- ret ind, i Kam- ret ind, der fandt han Fuglen fløj - et, det brag- te ham fra

pp Sind. Se kun, han er be-drö- vet, den Brud som var ham kær

har man ham li- stig rö- vet, det gaar hans Hjär- te nær. Han hav- de en Ven -

in- de, saa smuk i Li- vets Vaar, nu skilles han fra hen- de i tvende lan- ge Aar, nu skilles han fra

hen-de i tven-de lan-ge Aar. *fz* Se kun, han *pp*

er be-drö-vet, den Brud, som var ham kær, har man ham li-stig rö-vet, det gaar hans Hjærte

nær, den stakkels Mand, den stakkels Mand, den stak-kels Mand. *fz*
pp

Allegro vivo.

Hertugen.

IV. I go-de Da-mer, hör et Ord, og er man og-saa nok saa kæk, saa vil man

si-ge dog, jeg tror, her maa en Pi-ge fö-le Skræk. Min Fa-ster Le-ne, ved I nok hun har en

Gaard, saa smuk og ny- hun sæl-ger Æg, hver Dag en Skok, dem gaar jeg med til næste By. Saadan jeg

did i Morges gik, to Sne-se Æg jeg havde med, og mange go-de Raad jeg fik af Fa-ster

för jeg drog af - sted; hun sag-de: gaa for-sig-tig blot og mö-der No-gen dig, se ba-re paa di-me

Æg at pas-se godt, og søg din U-skyld at be - va - re! Jeg sag-de

ja, gav mig paa Vej, og Lærken sang i Mark og Lund, hvem var saa glad og fri som jeg, jeg sang som

den af Hjærtens Grund, la la la la la la la la la la la la la la la. Jeg kom til

mf

Möl-le-dammens Bro, men der, hvad er det, som jeg ser! en Flok Dra - go-ner, en saa to, saa ti, saa

hundred, fler og fler, jeg blev om Ö - ret dygtig hed, og Blo-det pressed mod mit Bryst, doggik jeg

lento.

frem, slog Øj - et ned og sang, dog ik - ke mer med Lyst tra la la la la la la la la

pp

la la la la la. Jeg tænkte: nu for sig - tig blot! og sag - de til mig selv, se ba - re paa di - ne

Æg at pas - se godt, og søg din U - skyld at be - va - re! Først gik det

godt, man var ej fræk, men lod sig nøj - e med et Smil, men paa et Tegn - o tænk min Skræk - for Alle

frem i stør - ste Il; de slog om mig en Kreds saa stor - det skul - de No - gen ha - ve set, og tal - te

smuk - ke Elskovs - ord ak - kom pag - nert af en Trom - pet ta ta ra ta ta, velkommen vær, hvor du er

sød, jeg har dig kær, ta ta ra ta ta, mit smuk - ke Barn, du har mig fan - get i dit Garn; jeg vid - ste

nok, det var kun Spot, og sag-de til mig selv, se blot paa di - ne Æg at pas-se

a tempo.

godt, og søg din Uskyld at be-va-re! Da tog jeg Fart i fuld Galop og Skrækbe

vinged mi - ne Fjed, men ef - ter mig jog hop hop hop, det he - le Re - gi - ment af - sted; ak hvil - ken

Tort var det dog ej, at lö - be o - ver Mark og Sti ved høj - lys Dag paa al - far Vej for - fulgt af

stort Ka - va - le - ri; en lang Kra - bat greb i mig fat, da tog jeg rask til mi - ne Æg og gav i

Pan - den ham en Klat, saa Blommen rend - te fra hans Skæg, jeg kom her - til, her - ind jeg slap, saa jeg for

den - ne Gang blev spart, et Æg til - ba - ge har jeg knap, men jeg min Uskyld har be - vart. **ff**

Moderato . *Hertuginde* *Hertugen*

mf Hvor det klin-ger sødt: jeg Dem el - sker, Ja, men bedre

p

Hertuginde *Hertug*

dog: jeg Dig el - sker, At si-ge Du er mig saa svært, Prøv blot, og det er hur-tigt

Hertuginde

lært Nej, tro blot mig, hör, hvor smukt det ly-der, hör hvor smukt det ly - der.

p Jeg Dem el - sker, jeg De-res er, og jeg er glad, Jeg Dem

el - sker, i Ondt og godt vi föl-ges ad, Jeg Dem el - sker, De er mit Alt, min Lyst, mit

poco rall.

Liv. Jeg Dem el - sker, jeg er den lyk-ke-lig-ste Viv, jeg Dem el-sker, jeg Dem elsker, jeg Dem

a tempo Hertug.

9

Hertuginde.

Hertug.

el - sker. Just ej saa galt, men hör nu mig, Ja pröv nu De, ja pröv nu De. Du skal er.

fa - re, at jeg kjen - der meer end - nu, meer end - nu til Kjærlig - hed end Du, jeg ken - der

meer til Kjærlig - hed end Du. *pp* Kun Dig har jeg ment, jeg kun

Dig har drömt, kun Dig vil jeg trykke til Hjertet ömt, kun Dig

lo - ve Tro - skab med Haand og Mund, kun Dig vil jeg el - ske, vil jeg el - ske til

rall. dim. a tempo
Dü - dens Stund, jeg *pp* el - sker, jeg el - sker, jeg el - sker, jeg el - sker, jeg el - sker kun Dig, kun

f Dig.

Allegretto moderato.

VI. *Kor.*
p
 Sol ré sol la ré la si la sol la si do ré do do si la do

si si si la mi fa sol la sol fa mi fa ré la sol ré sol la ré la

si la sol la si do ré mi ré do re mi fa sol ré si sol la si do la fa ré mi fa

sempre stacc.
 sol fa sol la la la si do do sol la si si si do ré si do ré ré ré mi

fa mi ré do si la do si la sol fa mi ré ré mi ré mi ré ré mi ré mi

Solo. *Kor.*
pp
 ré ré mi ré mi ré do ré ré mi fa sol ré sol la ré la si la sol la si do

re mi ré do ré mi fa sol ré si sol la si do la fa ré mi fa

f
sol sol si ré si la la do mi do si si ré sol mi ré mi ré do si la

pp
sol sol si ré si la la do mi do si si ré sol mi ré mi ré do si la sol ré si

dim. *pp* *ppp*
sol ré si sol ré si sol ré si sol si sol ré si re sol.

VII. *Andante.* *Frimousse.*
p Hvor det er dej - ligt, det er en

klas - sisk, skjön I - dyl, den er i Stil med The - o - crit og med Vir - gil, hvor det er

dej - ligt! Hvor det er dej - ligt! det er en klas - sisk, skjön I - dyl, o, det er

Hertugen. *Frim.*
dej - ligt, o, det er dej - ligt! Jeg maa ha'e Nøglen men hvordan? at bruge Magtengaar ej Sig

an. el - sker du mig, min Hyrd - in - - - de? Som in - gen An - den er du mig

Herlugen.

kar, og tro du skal mig al - tid fin - de, kun dig, kun dig jeg i mit Hjør - te bær, kun dig, kun dig, kun dig, kun

Frim.

dig. Hvor det er dej - ligt, det er en klas - sisk, skøn I - dyl, den er i

Stil med The - o - crit og med Virgil, hvor det er dej - ligt, hvor det er dej - ligt! det er en

klas - sisk, skøn I - dyl, hvor det er dej - ligt, o, det er dej - ligt!

Allegretto.

f *pp* *p*

Frim.

Min Hyrd

Hertug.

in - de, o hvis du vil - de kal - de mig Daph - nis, vær ej for bly! Som du

Frim.

vil, naar blot ej Mor - lil - le faar det at vi - de og Folk i By. Tør jeg da

Hert.

kal - de dig Clo - e, min Ra - re, vil du som Clo - e stil - le mit Savn? Ja vist, men

Fr.

Hert.

vær for - sig - tig ba - re, at det ej bli'r mit Ö - ge navn. Clo - e! Daph -

p

Fr.

Her.

Fr.

Her.

Fr.

Her.

nis! Clo - e! Daph - nis! Min Clo - e! Min Daph - nis! Min Clo - e! Min Daph -

Piu Presto.

Fr.

nis! Phylis! Chlo - ris! A - ma - ryl - lis! Tir - cis! Beaucis! A - na - char - sis! O, Oldtids - min - der, hvil - ken

mf

f

rall.

Her.

Fryd! O, kæ - re Nav - ne, sø - de Lyd! O, kæ - re Nav - ne, sø - de Lyd! Min Daph -

Fr. *Her.* *Fr.* *Her.* *Fr.*

mis! Min Clo - e! Min Daph - nis? Min Clo - e! Ah! *tr*

Her. *Fr.* *Her.* *Fr.* *Her.* *Fr.*

Ah! *tr* Min Daph - nis! Min Clo - e! Min Daph - nis! Min Clo -

Begge. *rall.* *f*

e! Min Daph - nis, min Daph - nis! Hvor u - be - lei - - - ligt, hvis der var
 Min Clo - e! min Clo - e! Hvor det er dej - - - ligt, det er en

eres - - - cen - do. *f*

Tid, for Løj - ers Skyld, hvis der var Tid, for Løj - ers Skyld, var det - te E - ven - tyr jo
 klas - sisk, skøn I - dyl, det er i Stil med The - o - crit og med Virgil, hvor det er

Frim.

dej - ligt, hvor det er dej - ligt, det er en klas - sisk, skøn I - dyl, o, det er
 dej - ligt,

p

dej - ligt, o, det er dej - ligt.

Andante.

Hertugen.

VIII

1. Ja hun har Ret, mig Æ - ren kal - der, den vin-ker mig, min Pligt jeg ved,
2. Jeg hav- de vun-det Dig til - ba - ge, da Du var fjær-net fra Din Ven,

at skil-les fra Dig tungt mig fal - der, men Æ - ren gaar for Kjær- lig - hed.
nu maa jeg at - ter fra Dig dra - ge, thi Æ - ren skil - ler os i - gen.

Du maat-te dybt for - ag - te Man-den, som un-der Fa-ren tü - ved her, vi

maa just skil-les fra hin - an - den, for - di Du er mig e - vig kær, vi

maa just skil-les fra hin - an - den for - di Du er, for - di Du er mig e - vig

kær.

Allegro moderato.

IX.

ff

1. 2.

Fine.

Montlandry.

1. 2. Der var en Gang en lil-le Dværg, hans Puk-ke! var et lil-le Bjerg, den stør-ste Puk-ke!

hav-de han og selv var han den mind-ste Mand, hans Puk-ke! et Bjerg, hans Puk-ke! et Bjerg, han

Kor.

selv kun en Dværg! Hans Puk-ke! et Bjerg, hans Puk-ke! et Bjerg, han selv en Dværg. *ff*

Montlandry.

Da nær-med sig en fjendt-ig Hær, Al-le løb til Fa-nen af Nød om-spænd-te, da greb den
Og se før næ-ste Ny var tændt, føl-te han en Tomhed i Hjærtet in-de og gjor-de

lil-le Dværg et Sværd, fuld af Ild og Mod han bag-ef-ter rend-te. Ha ha, ha, ha, ha,
vidt og bredt be-kjendt, at han vil-de ta-ge sig nu en Kvin-de, Ha ha, ha, ha, ha.

ha brød Al-le ud i Lat-ter, ha, ha, ha, ha, den Gaa-de In-gen fat -
ha brød Al-le ud i Lat-ter, ha, ha, ha, ha, den Gaa-de In-gen fat -

Kor.

ter: Se ham i Mun- de-ring og med Cha- co, fi - re Fod hans Sværd og han selv kun to! Se ham i Mun-
ter: Se ham med en Hu-stru og Hus og Hjem! Tven-de Fod han selv og hans Kvin-de fem! Se ham med en

de-ring og med Cha-co, fi - re Fod hans Sværd og han selv kun to. Men se, da ud nu Kri-gen
Hu-stru og Hus og Hjem! Tven-de Fod han selv og hans Kvin-de fem. Men da den øm - me Viv en

brød, om det el-lers ej er Fa-bel, ud-bred - te Dværgen Skræk og Død, gjor-de lyst om-
Dag vil-de sæt-te ham i Krogen, da var den Lil - le ik - ke spag, skaf-fed

kring sig med sin Sa - - bel. Aldrig før i noget Land har manset en
sig Respekt trods No - - gen.

2den Gang Kor.

Dværg slaas saa kjækt som han, al-drig før i noget Land har manset en Dværg slaas saa kjækt som han.

D. C. al Fine.

Moderato.

Hertugen.

mf In-gen Da - mer, in-gen Da - mer, saa

ly-der Ge-ne-ra-lens Bud! In-gen Da - mer, in-gen Da - mer, og det maa hol-des

Kor. *Hert.* *Kor.*

sandt for Gud. In-gen Da - mer! Jeg vil ej væ-re en Bar-bar, Ingen Da -

Hert. *Kor.*

mer, men Ordren er be-stemt og klar! In-gen Da-mer, in-gen Da-mer! Er det Pa-ro-len?

er det sandt? In-gen Da-mer, in-gen Da-mer, in-gen Da - mer! Man bur-de

pp

Même movimento. *Hert.*

væ-re mer ga-lant! Mens Kur og Fjas man tænker

Kor. *Hert.*

paa-gaar Pligt og Tje-ne-ste i Staa, o de Da-mer! o de Da-mer! Og som man fja-ser bedst og

Kor. *Hert.*

ler, bekvemt en O-verrump-ling sker, o de Da-mer! o de Da-mer! Mens Kur og Fjas man tænker

Kor.

paa-gaar Pligt og Tje-ne-ste i Staa. Og som man fja-ser bedst og ler, bekvemt en O-verrump-ling

Hert. *Kor.* *Hert.* *Kor.*

sker. In-gen Da-mer! In-gen Da-mer! In-gen Da-mer! In-gen Da-mer saa ly-der

p *Tempo I.*

Ge-ne-ra-lens Bud. In-gen Da-mer, in-gen Da-mer, saa ly-der Ge-ne-

Hert.

ra-lens Bud, in-gen Da-mer, in-gen Da-mer og det maa holdes, sandt for Gud! Ingen Da-

Kor. *Hert.* *Kor.*

mer, Er det Pa-ro-len? er det sandt? In-gen Da-mer! Man burde væ-re mer ga-

p

lant! In-gen Da-mer, in-gen Da-mer, vor Ge-ne-ral er en Barbar, in-gen Da-mer, in-gen

pp

Da-mer, in-gen Da-mer, men Or-dren er be-stemt og klar! In-gen

p

In-gen Da-mer, in-gen Da-mer, in-gen Da-mer! Da-mer, in-gen Da-mer